zomer 2018
118
viermaandelijks
tijdschrift

Eglantierkrantje

schoolvervangende dagopvang voor kinderen en jongeren met ernstige beperkingen
De Eglantier - Huis20 - zorghotel Floortje

Voorwoordje

Beste lezer,

De laatste jaren is de zorgsector ingrijpend veranderd.

Er wordt meer nadruk gelegd op vermaatschappelijking van de zorg, mantelzorg, reguliere zorg, persoonsvolgende financiering en sociaal ondernemingsschap. Allemaal indrukwekkende begrippen.

Soms bekruipt me het gevoel dat het vooral gaat over besparingen en dat de voorzieningen die zorgen voor gespecialiseerde specifieke begeleiding onder andere voor kinderen met meervoudige beperkingen, hierdoor onder druk komen te staan.

Voeg daarbij de besparingen op de werkingsmiddelen van de laatste jaren door de indexsprongen, de besparingen op de personeelspunten van 1.07% en de verplichte bezetting van 105%. "Meer doen met minder middelen" klinkt misschien wel mooi, maar voor onze werking van elke dag is dat vaak zwaar.

Steeds maar meer een beroep moeten doen op mantelzorg, vrijwilligers en netwerkers. Hoe lang kan dit blijven duren? En als we straks ook met zijn allen langer moeten gaan werken, waar haal je dan nog die mensen ?

En toch .....

Toch gaan wij onze weg naar een nog betere kwaliteitsvolle zorg op maat zeker voort zetten.

Dat kan alleen maar omdat De Eglantier omringd is door sympathisanten, organisaties, verenigingen, scholen en bedrijven die samen met ons dat engagement aangaan. Een engagement om samen het beste te geven aan kinderen, jongeren en jongvolwassenen met ernstig meervoudige beperkingen.

Een engagement om ouders daadwerkelijk te ondersteunen, denk maar aan de realisering van zorghotel Floortje.

Een engagement om altijd kwaliteitsvol en vanuit de vraag van elk individueel kind de zorg te blijven aanbieden.

De kracht van dat engagement van jullie allen maakt De Eglantier uniek, al bijna 40 jaar lang. De kracht van engagement van jullie allen is en blijft onze sterkte, ook voor de toekomst.

Ann Debontridder,
directie

De kracht van dat engagement van jullie allen maakt De Eglantier uniek, al bijna 40 jaar lang.

Tuinfeest

zondag 16 september 2018

van 12 tot 20 uur

Bij deze willen we jullie van harte uitnodigen op ons tuinfeest.

Traditiegetrouw is het tuinfeest een ontmoetingsplaats voor allen die de Eglantier een warm hart toedragen. We staan dan ook graag klaar om jullie een gezellige namiddag te bezorgen met lekkernijen en animatie voor jong en oud.

We zijn ondertussen aan ons 35ste editie toe.

Dit jaar zal de opstelling er wat anders uitzien. We hebben nu een grote tent met houten vloer. Zo zijn we niet afhankelijk van het weer om alle gasten een aangename, droge zitplaats geven.

We kunnen ons tuinfeest maar organiseren dankzij de hulp van vele vrijwilligers. Het doet ons telkens deugd te zien hoeveel mensen enthousiast willen mee helpen om er alweer een geslaagde editie van te maken. Mensen die graag komen helpen mogen contact nemen met Barb Tobback, barb.tobback@eglantier.be of 02/767 47 05

We doen hierbij ook graag een oproep naar tombola prijzen. Onze 'altijd prijs' tombola oogst jaarlijks veel succes. We doen hiervoor beroep op de handelaars van de omliggende gemeenten en onze leveranciers. Indien u ons nog mooie tombola prijzen kan bezorgen geeft u ons best een seintje? Alvast bedankt.

Hopelijk zien we jullie daar. Tot dan!

Het Eglantierteam

Emmanuel deelt nu kusjes uit in het Prieeltje

In de zomer van 2012 startte Emmanuel Tuts in leefgroep A.
De klein krullebol stal al snel ieders hart. Samen met zijn mama ontdekte hij de dagelijkse activiteiten en werd Arthur zijn dikke vriend.
Zijn muziekje had hij steeds bij als morele steun.
Doorheen de thema's werd Emmanuel een echte D.J.! Ook de chocoladefabriek was voor E.T. een superthema, proeven van de chocolade hoorde er zeker bij mmmmm.
Emmanuel werd een echte verleider, de mensen die hij goed kende, kregen al snel dikke kussen!
Emmanuel, we gaan je hier serieus missen!
Veel plezier in het Prieeltje, en tot binnenkort op je uitgestelde afscheidsfeestje!
Dikke kussen en knuffels van ons allemaal!

U kunt ons een plezier doen...

We zouden ons Eglantierkrantje in de toekomst graag zo veel mogelijk digitaal versturen. Dat kost minder en vraagt minder tijd en werk.
Uiteraard kunt u nog een papieren krantje krijgen, als u geen mailadres hebt. Maar als u wel zo'n adres hebt, stuurt u gewoon een mailtje naar eva.bierwerts@eglantier.be
Dank bij voorbaat.

‘Uit elke visie het beste halen wat we kunnen gebruiken voor onze kinderen’

Op 1 juli 2018 zijn Annemie Tengrootenhuysen en Mia Clinckx met pensioen gegaan. Mia was administratief medewerker, preventieadviseur en kwaliteitscoördinator. Annemie was orthopedagoge. Op hun afscheidsfeestje van vrijdag 29 juni 2018 heeft Annemie haar verhaal over De Eglantier verteld.

Lieve collega’s, mijn verhaal is een verhaal over beleving, want ik ben niet goed in het onthouden van datums en van feiten. Het gaat dus over ‘ons’ Eglantierke. Of wat maakt de Eglantier nu juist tot ‘De Eglantier.’

Laat mij beginnen bij het begin.

In juni 1984 ben ik als vrijwilligster en in verwachting van ons derde kind begonnen in De Eglantier. In verwachting zijn was geen probleem. Integendeel. De Raad van Bestuur dacht dat iemand met 3 kinderen misschien tevreden zou zijn met 12 uur en wat langer zou blijven dan mijn 4 voorgangers in evenveel jaren.

En gelijk hadden ze.

De Eglantiermicrobe kreeg mij te pakken, en die raak je niet vlug kwijt. Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat ik als vrijwilligster begonnen ben, omdat ik dan nog in juli officieel vanuit ‘den dop’ op vakantie kon gaan met ons gezin. En zo kom ik bij een principe dat in De Eglantier toch belangrijk is: het evenwicht vinden tussen werk en privé, het gaat om ‘geven’ en ‘nemen’.

Op pedagogisch vlak was er in die beginjaren nog geen wetenschappelijke onderbouw.

We kwamen volop uit een periode dat men nog sprak over ‘zwakzinnige kinderen’, kinderen

voor wie alleen verzorging belangrijk was. Dit gebeurde gewoonlijk in grote leefgroepen in internaten, semi-internaten bestonden er nog niet. Of toch wel: De Eglantier, opgericht door ouders die niet wilden dat hun kind naar een internaat moest omdat het te zwak was voor het bijzonder onderwijs.

En zo waren bij het ontstaan van De Eglantier reeds 2 belangrijke visies aanwezig. Ouders zijn belangrijke en volwaardige partners en De Eglantier durft vanuit een eigen visie nieuwe uitdagingen in het zorglandschap op zich nemen.

In die beginjaren al kwam stilaan het besef dat deze kinderen ook konden groeien, zich ontwikkelen. Het was de tijd van de eerste voelboxen, wateractiviteit, activity's, rammelaars,… het begin van ontwikkelingsstimulatie. Maar ook de tijd van 'kwantiteit': hoe meer, hoe beter. De tijd van de Doman-Delecato therapie, waarbij men ontwikkelingsoefeningen gaf, met de chronometer er naast. Dit deed letterlijk mijn maag keren. Men vergat het persoontje, het kind, zijn welzijn, zijn goed voelen… Stimulatie was een doel op zich, hoe meer hoe liever, en daar kon ik mij niet in vinden.

Gelukkig botste ik toen (eind de jaren '80) op teksten van Velthauz en Van Gennep, die met wetenschappelijk onderbouwd onderzoek, vertelden wat ik aanvoelde en waar ik in geloofde.

Via hun lichaamstaal, hun eigen 'individuele' signalen kunnen kinderen aangeven wat ze leuk of niet leuk vinden, of ze zich goed of niet goed voelen, maar ze hebben veel tijd nodig om zich te kunnen uiten, hun tempo is traag. En dit heeft consequenties voor de organisatie van een leefgroep (waar alles gewoonlijk snel snel gaat), voor de begeleidingshouding van een opvoeder (die tijd moet geven aan de kinderen om zich te kunnen uiten, die moet kunnen wachten op het juiste moment van naderen en reageren).

Bij Van Gennep hoorde ik voor de eerste keer over 'basale stimulatie' van Fröhlich. Via eenvoudige zintuiglijke stimulatie kan men tot inhoudelijk waarnemen komen, in nauw contact met de begeleider. Maar naast stimulatie was ook de 'zijnssituatie' van het kind belangrijk, het zich 'thuis' voelen. Het leefklimaat en de inrichting van de leefgroep moet bijdragen tot 'samenleven'.

En zo brachten we 'ontwikkelingsstimulatie' en de 'zijnssituatie' van het kind samen tot één visie. We kwamen tot een en-en-verhaal, en niet tot een of-of-verhaal. Groeien of zich ontwikkelen kan pas als je je goed voelt, je je aangesproken voelt als persoon.

En dit en-en-verhaal is de rode draad gebleven in de hele werking van de Eglantier.

Ook in het zorglandschap begon men meer aandacht te krijgen voor de uniekheid van iedere persoon, ieder kind met zijn eigen mogelijkheden en beperkingen. En zo sprak men niet meer van zwaar mentaal gehandicapte kinderen, maar wel over kinderen met een ernstig meervoudige beperking.

En de evoluties in het denken over 'wat kinderen met een ernstig meervoudige beperking' nodig hebben, volgden elkaar op, soms met de klemtoon op stimulering, soms op welzijn, steeds in een slingerbeweging. Maar hierbij hebben we steeds het en-en-verhaal blijven zien, hebben we ons niet vast gepind op één visie. 'Uit elke visie het beste halen wat we kunnen gebruiken' , zonder ze klakkeloos over te nemen, dat is ons motto.

En zo ging het van basale stimulatie naar basale houding, van snoezelen naar multisensoriele verhalen, hokus pokus of BIM (beleven in muziek), van een leefgroep gezellig

maken naar themawerking, van kwaliteit van leven naar leren, van lichamelijk en sociaal-emotioneel welbevinden naar 'ieder kind heeft recht op onderwijs.'

En dat laatste is zeker op het moment de uitdaging om er ons eigen verhaal van te maken, om POAH (permanent onderwijs aan huis) een eigen invulling te geven. We vertrekken steeds vanuit onze visie 'hoe kunnen we met POAH een meerwaarde voor het kind creëren' en anders hoeft het voor ons niet, we nemen niet zomaar de onderwijsuren binnen. Het is nog een proces in wording, maar scholen weten dat we streven naar een geïntegreerde werking met één zorg en leerplan en naar continuïteit in leerkrachten. En na enkele ervaringsjaren met POAH, beginnen ook scholen deze mening te delen. Nu nog 2 verschillende ministeries, welzijn en onderwijs, op een lijn krijgen, waarschijnlijk de grootste moeilijkheid.

Registratie is ook nog zo een mooi voorbeeld van onze eigen manier van kijken. Eerst kwam het kwaliteitshandboek, met alle dank aan Mia om dit tot een goed einde te brengen, want onze tegenstribbelingen heeft ze zeker gevoeld. Maar ons gezond verstand deed ons uitschrijven wat we nodig achten, en van de inspectie kregen we steeds en dikke bravo.

Methodisch werken met kinderen deed zijn intrede via Vlaskamp, met perspectief, hoofddoel en werkdoel. En ook hier stribbelden we wat tegen. Het is belangrijk om te werken met doelen voor ogen en er gericht naar toe te werken, maar de weg ernaartoe is zeker even belangrijk als het doel op zich en afhankelijk van het kind, zijn tempo, zijn sterke kanten en beperkingen, rekening houden met zijn aankunnen op een bepaald moment, met zich al of niet lichamelijk goed voelen…

Dat is niet strikt op papier vast te leggen, en zeker niet voor een jaar op voorhand, het kind wijst de weg. En samen maken we die kleine stappen vooruit, bieden we de kansen waarop de kinderen kunnen groeien. En genieten doen we dubbel bij die kleine vorderingen, zoals het plots gericht kijken of grijpen, het leuk vinden om te spelen, het verwerven van een nieuw spelinzicht, die mooie lach en het contact samen, de aandacht voor andere kinderen, het ontspannen genieten van een massage, een voedingssituatie die zonder spanning verloopt, meer redzaam worden, zich kunnen duidelijk maken via lichaamstaal of met verwijzers, kunnen zitten of die eerste stapjes, en zoveel meer…

En bij dit gericht stimuleren speelt zeker de kine en de logo, en de transfer naar de leefgroep een belangrijke rol. Als we aan ouders ons ondersteuningsplan voorleggen, krijgen we steeds te horen hoe alles omvattend het is, rekening houdend met alle leef- en leerdomeinen, maar altijd vanuit de hulpvraag van hun kind.

En zo komen we bij de ouders terecht.

Ouders zijn voor ons volwaardige partners. Samen de zorgen rondom hun kind delen, samen zoeken naar het beste voor hun kind op gebied van lichamelijk welbevinden, stimuleren van motoriek of communicatie, van voeding of activiteiten, van gedragsaanpak of zoveel meer… Samen denken en overleggen wat hun kind nodig heeft om te kunnen groeien of zich goed te voelen, en dit samen mogen delen, is van onschatbare waarde.

En zo rest er mij alleen nog een woord van dank.

Eerst en vooral wil ik Alex bedanken, omdat hij als vroegere directie De Eglantier uit een financieel moeilijke periode heeft gehaald door alle mogelijke subsidiering uit te pluizen en te benutten in het voordeel van de kinderen, en voor de eerste verbouwing zonder subsidie.

Hij heeft ook onze visietekst mee geschreven, en ik weet nog dat hij zo hamerde op de eigenheid van elk kind, dat persoontje dat er moest uit komen, de samenwerking met ouders, het samengaan van professionaliteit en warme betrokkenheid.

En ook Ann onderschrijft deze visie in al wat ze doet. Ann, onze sociaal onderneemster. Als geen ander voelt zij de noden aan van het zorglandschap, van de ouders en schrikt ze er niet voor terug om er een antwoord op te vinden. Je moet ervoor gaan, anders kom je nergens. De tweede verbouwing, huis 20, zorghotel Floortje, en nu nog een nieuwbouw om het zorghotel en de accommodatie voor jongeren met een ernstig mentale beperking te optimaliseren.

Dank ook aan de Raad van Bestuur die mee wil denken in wat kinderen en ouders nodig hebben, en zich achter alle nieuwe projecten schaart. Zonder hen zou de verbouwing en nieuwbouw niet mogelijk zijn.

Dank aan de ouders voor hun vertrouwen in De Eglantier, dat wij voor hun kind mogen zorgen. Dank aan die talloze vrijwilligers, die vanuit het graag zien van de kinderen, zich onbaatzuchtig inzetten.

Dank voor jullie geloof in de kinderen.

En dan vooral dank aan jullie, dit fantastisch team van mensen, dat de eigenheid van De Eglantier zo goed aanvoelt. Het samengaan van professionaliteit en warme betrokkenheid, van geloof in de groeikansen van ieder kind, van 'er zijn' als een kind het moeilijk heeft, van mee zorg te dragen samen met de ouders.

Dank omdat ik mee vorm heb mogen geven aan het pedagogisch project van De Eglantier, dat we visies konden delen, dat ik aanzetten mocht geven en dat jullie ze uitwerkten. Of om het in voetbaltermen te zeggen. Dat ik een assist mocht geven en dat jullie de goal maakten. Oké, mijn assists zullen niet altijd even goed geweest zijn, en jullie zullen niet altijd een goal gemaakt hebben, maar telkens zijn we er als team voor gegaan. Dankjewel voor jullie inzet, jullie creativiteit, jullie bezorgdheid naar de kinderen, jullie geloof in de kinderen, … het samen denken en werken, het delen van verdriet en geluk, het delen van 'De Eglantier'.

Annemie Tengrootenhuysen

Alex placeert een woordje bij het afscheid van Annemie en Mia.

Nieuws van het huis

- Een dikke proficiat aan:

  Ellen Van Aken en Maarten Steppe bij de geboorte van hun dochtertje **Lou** op 11 april.

  Kristien Brys werd op 2 mei, voor de eerst maal, oma van **Hanna**, een dochtertje voor Sara en Christophe.
- **Ilse Peeters** is sinds begin mei met zwangerschapsverlof. Zij wordt in Huis 20 vervangen door **Lauranne Maes** en **Elizabeth Noelmans**. Welkom in het Eglantierteam Elizabeth en Lauranne! **Hanne Peeters** neemt tijdelijk de functie van teamcoödinator op zich in Huis 20.

- Welkom aan de nieuwe kinderen in De Eglantier:
  - o **Daan Vandenberghen** is 7 jaar en startte op 16 juli in leefgroep B. Hij voelt zich er al goed thuis.
  - o **Chao Ptchek** komt sinds 27 augustus naar huis 20. Met zijn 8 jaar is hij de jongste van de groep, maar hij heeft er zijn draai al goed gevonden.
  - o Op 4 september verwelkomen we **Sarisha Pokharel** in leefgroep A. Ze werd net 3 jaar en is hiermee de jongste van De Eglantier. Klein maar dapper is haar motto.

- Op 6 juli had **Emmanuel Tuts** zijn laatste dagje in De Eglantier. Van Quinten Alaerts namen we op 19 juli afscheid. Elders in dit krantje staat er voor hen nog een klein afscheidswoordje.
- Op 25 mei waren de grootouders te gast op hun eigen grootoudersfeestje.

Verder bouwen aan de toekomst: ons nieuwe huis Floortje

Er zijn nieuwe zorgvragen die zich aanbieden en die we willen beantwoorden.
Als organisatie werken we onze opdracht verder uit (dienstverlening aan kinderen, jongeren en jongvolwassenen met ernstig meervoudige beperkingen).

Een nieuw zorgproject staat in de steigers

Er is in onze streek al langer nood aan bijkomende plaatsen (kort)verblijf voor kinderen, jongeren en jongvolwassenen met ernstig meervoudige beperkingen uit de regio

Er is ook vraag naar dagopvang voor kinderen en jongeren met een dubbele diagnose: ernstige mentale beperking en ASS (autismespectrumstoornis) en bij wie er sprake is van (eventuele) gedragsproblemen. Zij kunnen de schoolse structuur niet langer aan.

Omdat wij hierop willen inspelen, **gaan wij een nieuw huis met 10 plaatsen bouwen**. Dat huis kan (aan)gebouwd worden aan De Eglantier, maar zal een afzonderlijke woning zijn.

Momenteel beschikken we over de grond naast De Eglantier die we hebben kunnen kopen met de steun van donateurs en Vlabinvest (*).

Het nieuwe huis zal helemaal aangepast zijn aan jongeren met autisme en een ernstig mentale beperking. Tegelijk moet het ruim genoeg zijn om (kort)verblijf aan te bieden aan kinderen met meervoudige beperkingen en zo de functie van het huidige zorghotel Floortje over te kunnen nemen en uit te breiden.

Om de bouw voor te bereiden, hebben we een werkgroep geïnstalleerd met Rvb-leden, directie, ouders en personeelsleden. Meer hierover in het volgende nummer.

(*) Vlaams-Brabant kent een historische achterstand in de welzijns- en gezondheidssectoren. In opdracht van Vlaanderen keert Vlabinvest (Zorg) jaarlijks subsidies uit voor investeringen in gronden, gebouwen en inrichting van zorgvoorzieningen. Die subsidie bedraagt maximaal 20% van de aankoopprijs van de grond.

Rozenbottels

We danken hartelijk de mensen die ons de voorbije maanden financieel gesteund hebben:

- de heer en mevrouw Eddy en Frieda Van Rymenam- De Koninck bij een huwelijk
- Volksfeesten Moorsel
- Facq SA
- de whiskyliefhebbers van CaskAid
- Jeugdvereniging Op Post, Haasrode met hun circusvoorstelling
- de heer en mevrouw Michel en Jeanine Van Dooren- Koekelbergh bij hun jubileumfeest
- mevrouw Mia Van Der Elst voor haar 70e verjaardag
- Allianz Benelux, verzekeringen, met hun personeels award
- de sportievelingen van het bedrijf Huntsman, voor hun deelname aan" Les trois ballons"
- de Group Beyers bvba, Leefdaal, voor de belijning van de parking

Nog een extra dankjewel aan:

- Levi Strauss Europe: voor het vierde jaar op rij hielden zij hun "community day" in De Eglantier. Ze toverden de thematent om tot een ridderlijke troonzaal.
- De medewerkers van BNP Paribas Fortis: zij staken de handen uit te mouwen en maakten onze tuin en het terras zomerklaar.
- Robert Thenaerts, die al onze wensen, vragen en bemerkingen beluisterde om dan heel vakkundig en volledig op maat een bedbox in mekaar te timmeren.
- Jeugdatelier Kameleon Tervuren, voor het uitlenen van enkele decorstukken voor ons thema: ridders en kastelen
- Onze vrijwilligers die de volgende weekends goed en slecht weer trotseren om met een Eglantierstandje op rommelmarkten onze kalender te verkopen.

- De nieuwe Eglantier Kalender 2019 is klaar. Alweer een mooie uitgave, met dank aan Thérèse voor de samenstelling en aan Rudy Van Elsen, Christel Van Nooten en Kris Buelens voor de foto's. De kalender is te koop op het tuinfeest, bij één van onze vrijwilligers of gewoon bij ons in De Eglantier.
- Op 29 juni werden Annemie en Mia extra in de bloemetjes gezet voor ze definitief met pensioen gingen. Het werd een warm en gezellig feest met mooie bedankingswoorden en ludieke opdrachtjes. Ze brachten zelf ook een terugblik op hun Eglantier-loopbaan. Elk op zich, erg mooie reflecties waaruit hun groot engagement en warme betrokkenheid voor De Eglantier blijken. De tekst van Annemie staat in dit nummer.

Verkoop • Verhuur • Beheer • Schattingen
Stedenbouwkundig advies • Verkavelingen

Brusselsesteenweg 58
3080 Tervuren
T. +32 (0)2 767 14 14
F. +32 (0)2 767 88 43

info@ifacservice.be
www.ifacservice.be

SERVICE
ifac
Immobiliën
Estate Agents
Agence Immobilière

Certes
KWALITEITS MAKELAARS

DRUKKERIJ Vangrunderbeeck BVBA

Blockmansstraat 13 3070 Kortenberg
T 02 759 54 14
druk@vangrunderbeeck.be
www.vangrunderbeeck.be

Quinten vertrekt met een boeket hartenwensen naar Ganspoel

Vanaf september maakt **Quinten Alaerts** de overstap naar Centrum Ganspoel.
Op 19 juli werd hij uitgezwaaid in leefgroep B en kreeg 10 hartenwensen mee:

- "Ontzettend!" veel gezonde jaartjes!
- Een beetje deugniet zijn mag!
- Geniet van "even relax" en "verwend" te worden!
- TOP…nieuwe vriendjes die je zal leren kennen!
- Hou je "oogpinkje"!...we zijn van plan die nog af en toe eens te stelen.
- In gedachten blijven we je zoentjes verder geven.
- Met plezier vangen we de "luchtbelletjes" op die je zeker en vast zal sturen!
- Lief, lief, lief…kampioen in het stelen van hartjes! Doe zo verder!
- Het ga je goed Quinten! Overwinnen is trouwens je motto hè?
- Mega, Mega, Mega ZOEN van ons allen!

Allemaal Bedankt!

Uw sponsoring is onmisbaar voor de werking van De Eglantier.

We hebben de trouwe groep steunverleners die met een domiciliëring of met een jaarlijkse gift hun steentje bijdragen. Daarnaast zijn er individuele personen, scholen, verenigingen en bedrijven die ons financieel steunen naar aanleiding van een feest of met een speciale actie. Maar ook bedrijven, verenigingen en vrijwilligers die daadwerkelijk de handen uit de mouwen komen steken, verbeteren onze infrastructuur en ondersteunen onze werking.

U schenkt ons dat alles, wat de werking en de zorg in De Eglantier bijzonder maakt.

We tonen u een paar voorbeelden:

1 Het terras van leefgroep B kreeg rubberen tegels. Buiten spelen is nu een stuk aangenamer en veiliger.

2 De kinderen en jongeren van Leefgroep C-D kunnen nu genieten van een therapeutische schommel. In de winter kan die naar binnen verhuizen.

3 In Zorghotel Floortje staat een mooie bedbox. Nu kunnen ook onrustige slapertjes veilig komen logeren.

4 Op onze nieuwe parking kan het personeel beter parkeren en kunnen de ouders hun kind veilig afzetten op de kiss&ride-zone.

5 In de tuin van huis 20 wordt er naar hartenlust geravot en gespeeld. De nieuwe nestschommel maakt het nog leuker.

6 Maar in Huis 20 wordt ook naarstig gewerkt. In de blijfstoel kunnen sommige kinderen makkelijker motorisch tot rust komen en geconcentreerder werken.

7 Met het plafondliftsysteem kunnen grotere kinderen veilig en comfortabel verplaatst worden. Het is ook handiger werken voor de begeleiders en voorkomt fysieke overbelasting.

8 Met het nieuwe computermateriaal kan er op een moderne manier geoefend worden op actie-reactie-verbanden. Hard werk kan afgewisseld worden met leuke filmpjes en spelletjes.

We tonen u een paar voorbeelden. De cijfers in de opsomming verwijzen naar de foto's op de volgende bladzijden.

1

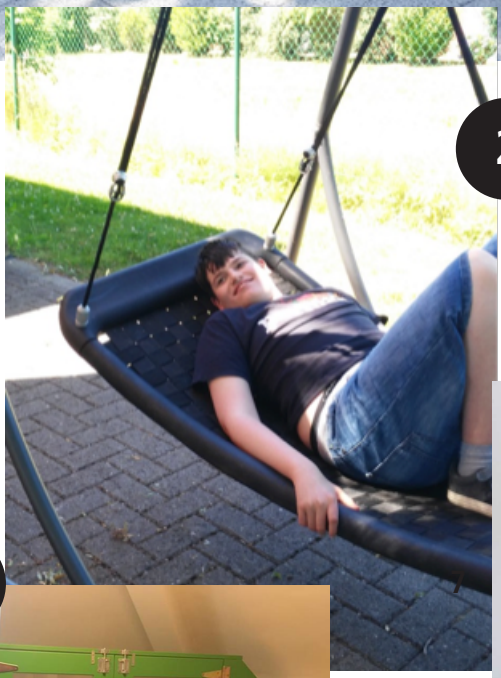

2

3

7

4

5

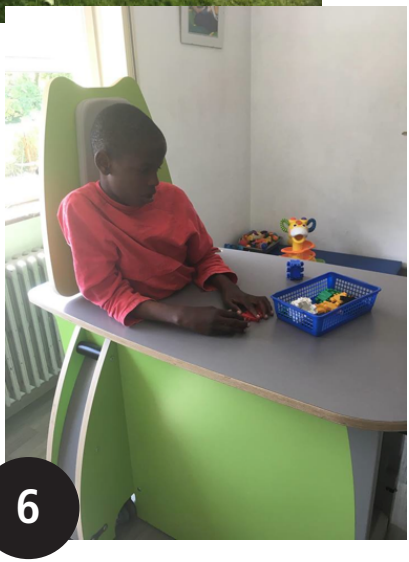

6
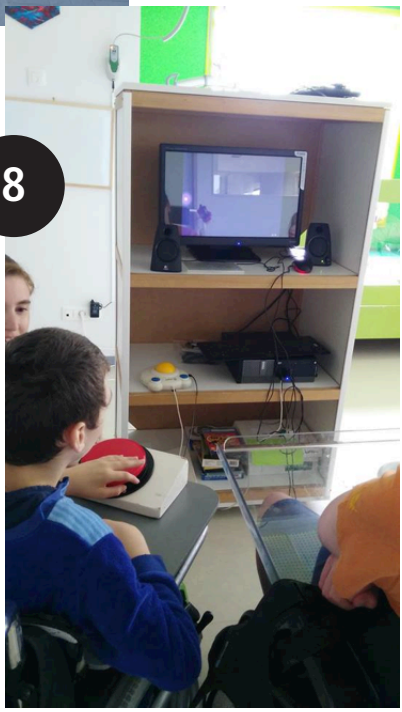
8